

คำนำ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ บัญญัติให้เทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบลและการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยมีองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นหน่วยงานประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ส่วนที่ ๓๓๓๐.๓/ว๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่องแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่น กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) แล้วนั้น

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) สามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดให้แก่ประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการและศักยภาพของแต่ละท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และมีการจัดประชาคมท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทบทวนแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ขอขอบพระคุณคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วน ตำบลวังทอง คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง และทุกภาค ส่วนที่เกี่ยวข้องและให้ความร่วมมือหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลวังทองฉบับนี้จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิด ประโยชน์สูงสุดและสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง

บทนำ

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

- ๑.๑ ด้านกายภาพ
- ๑.๒ ด้านการเมือง/การปกครอง
- ๑.๓ ประชากร
- ๑.๔ สภาพทางสังคม
- ๑.๕ ระบบบริการพื้นฐาน
- ๑.๖ ระบบเศรษฐกิจ
- ๑.๗ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
- ๑.๘ ทรัพยากรธรรมชาติ
- ๑.๙ อื่นๆ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ๒.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค
- ๒.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒.๓ การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

- ๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน
- ๓.๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

- ๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
- ๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ
- ๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
- ๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

บทนำ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ บัญญัติให้เทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบลและการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยมีองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นหน่วยงานประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

เนื่องจากการวางแผนในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีความเป็นอิสระในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น และการดำเนินการตามแผน ความเป็นอิสระนั้น ไม่ได้หมายถึง ความเป็นอิสระในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้และยังต้องอยู่ในการกำกับดูแล หรือตรวจสอบโดยรัฐบาลและประชาคมอีกด้วย

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุ บนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่นและปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

การวางแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนา มีความสำคัญต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจาก แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนที่มุ่งสู่สภาพการณ์ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นกรอบในการกำหนดทิศทาง การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์

อันพึงประสงค์ ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงโดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องบรรลุ และแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

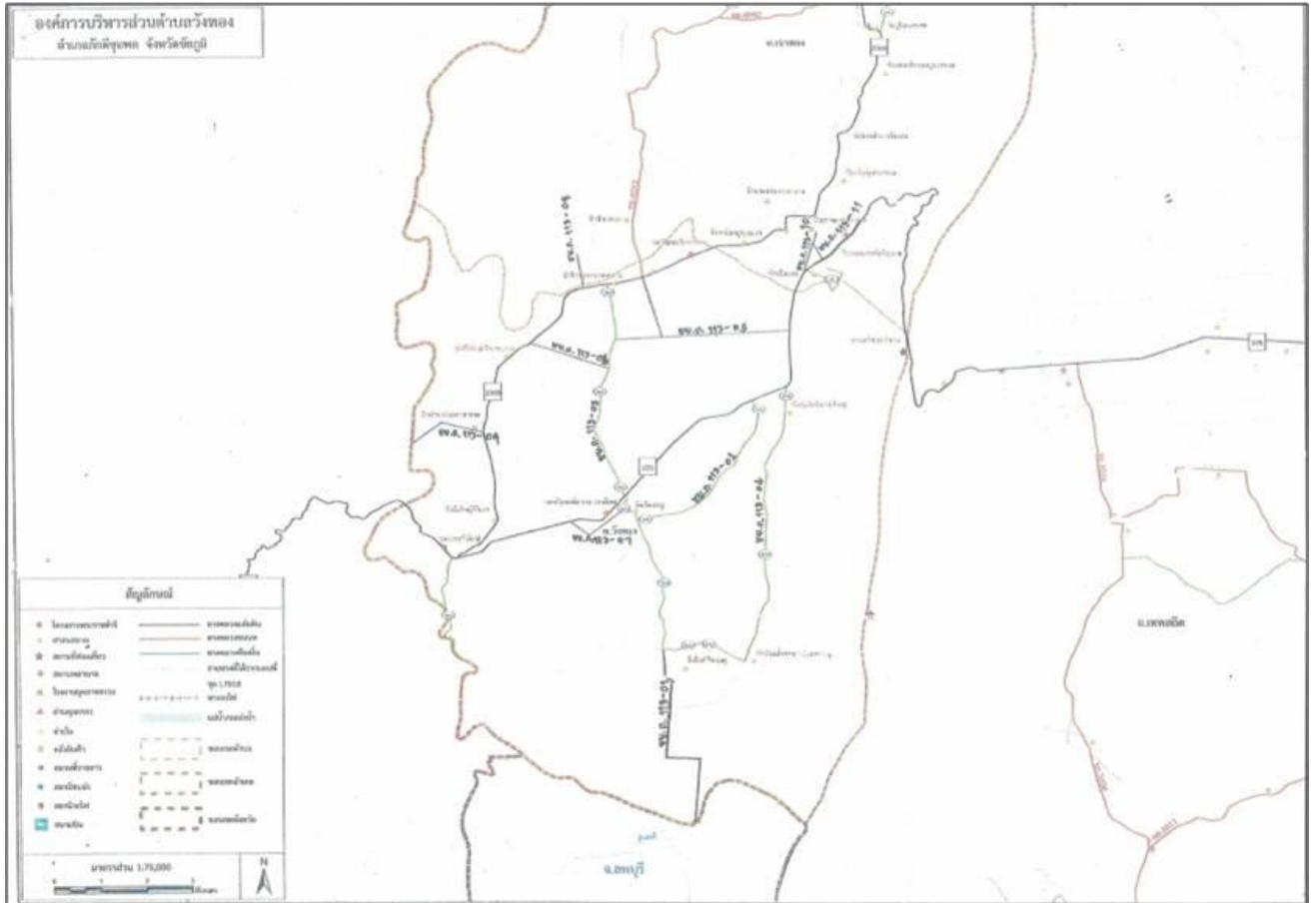
การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล อย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้ เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑ ด้านกายภาพ

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล

แผนที่ตำบลวังทอง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดชัยภูมิ

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ ตำบลวังทอง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดชัยภูมิ เป็น ๑ ใน ๔ ตำบลในเขตอำเภอกำแพงแสน ห่างจากจังหวัดชัยภูมิ ๙๒ กิโลเมตร พื้นที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของ จังหวัด มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดชัยภูมิ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งนก อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

ทิศใต้ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบุตะเพชร อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลยางสาว อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

เนื้อที่ ตำบลวังทอง มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑๒๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๗๖,๒๕๐ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ เพาะปลูกทั้งสิ้น ๓๖,๖๓๘ ไร่ พื้นที่นา ๑,๙๒๑ ไร่ พื้นที่ไร่ ๓๑,๘๘๔ ไร่ พื้นที่ผลไม้ ๒,๓๖๔ ไร่ พื้นที่ปลูกพืชผัก ๔๕๙ ไร่

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบติดภูเขา เหมาะแก่การทำไร่ มีภูเขาล้อมรอบทั้ง ๓ ด้าน ทั้งทิศตะวันออก ทิศตะวันตกและทิศใต้ เป็นที่ราบอยู่ระหว่างช่องเขา ภูเขาที่สำคัญประกอบด้วยภูเขาพังเหย เป็นเขตติดต่อกับอำเภอเทพสถิต ภูเขาพญาฝ่อเป็นเขตติดต่อกับอำเภอหนองไผ่ และอำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ลำน้ำที่สำคัญประกอบด้วย ลำน้ำเจา ลำน้ำบัวทอง ลำห้วยวังนอ เป็นต้น

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของอบต. มีสภาพภูมิอากาศเป็นที่ราบสูงติดภูเขา มี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ประมาณ (เดือนกุมภาพันธ์ – เดือนพฤษภาคม) ฤดูฝน (ประมาณเดือนมิถุนายน- กันยายน) ฤดูหนาว (ประมาณเดือนตุลาคม – มกราคม) ซึ่งในฤดูร้อนจะมีอากาศร้อนอบอ้าวมาก และค่อนข้างหนาวจัดในฤดูหนาว ส่วนฤดูฝนมักจะมีฝนตกหนักในเดือนกันยายนโดยเฉลี่ยแล้วจะมีฝนตกประมาณ ๘๐ วันต่อปี ปริมาณฝนเฉลี่ย ๕๐๐ – ๑,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๖-๒๘ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ ๘ องศาเซลเซียส

ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินจะเป็นดินร่วนปนทราย บางพื้นที่เป็นดินกรวด เป็นที่ราบสูงติดภูเขาเหมาะสำหรับการทำพืชไร่ พืชสวน

๒.ด้านการเมือง/การ

๒.๑ เขตปกครอง แบ่งเขตปกครองเป็น ๑๓ หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ ๑	บ้านนาระยะ	ผู้ปกครอง	นางสงเมือง บทนอก	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านห้วยร่วม	ผู้ปกครอง	นายอตันพ สอนคำ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านปรางค์มะค่า	ผู้ปกครอง	นายทวี พันธุ์ศรี	กำนันตำบลวังทอง
หมู่ที่ ๔	บ้านวังใหญ่	ผู้ปกครอง	นายประจวบ สารวงค์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕	บ้านหนองตะเคียน	ผู้ปกครอง	นายจำลอง ล้ำเลิศ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านซบขมภู	ผู้ปกครอง	นายสมบุรณ์ จันดา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านนาทุ่งใหญ่	ผู้ปกครอง	น.ส.สุพรรณษา ภัคดีสุข	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘	บ้านห้วยหินฝน	ผู้ปกครอง	นายบวร นามโคตรศรี	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙	บ้านเนินทราย	ผู้ปกครอง	นายสี วิไลขวา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐	บ้านหินดาด	ผู้ปกครอง	นายคม ศรีเมืองช้าง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านผาทอง	ผู้ปกครอง	นายสายชล จันท์คำ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๒	บ้านน้ำตกนางคำ	ผู้ปกครอง	นายพิเชษฐ์ จันทะมนตรี	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๓	บ้านซบใหญ่	ผู้ปกครอง	นายสมใจ สัจวร	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง มี ทั้งหมด ๑๓ หมู่บ้าน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ในวันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้ คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๑๗ จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้าย เข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ ประชาชนได้รับ ทราบปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุม ประชาคมท้องถิ่น ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมี ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๑ คน ๑๓ หมู่บ้าน รวมเป็น ๑๓ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ ที่	บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านนาระยะ	๓๕๔	๕๔๗	๕๑๐	๑,๐๕๗
๒	บ้านห้วยร่วม	๒๓๔	๓๔๔	๓๔๖	๖๙๐
๓	บ้านปรางค์มะค่า	๒๕๙	๓๙๖	๓๘๓	๗๗๙
๔	บ้านวังใหญ่	๒๗๔	๓๙๒	๓๙๖	๗๘๘
๕	บ้านหนองตะเคียน	๑๙๘	๒๘๘	๒๕๖	๕๔๔
๖	บ้านซับชมภู	๓๒๑	๓๗๑	๓๕๖	๗๒๗
๗	บ้านนาทุ่งใหญ่	๒๘๖	๓๔๔	๓๔๙	๖๙๓
๘	บ้านห้วยหินฝน	๗๐๘	๕๐๙	๕๑๖	๑,๐๒๕
๙	บ้านเนินทราย	๑๙๐	๒๓๔	๒๖๕	๔๙๙
๑๐	บ้านหินดาด	๒๑๑	๒๗๕	๒๗๕	๕๕๐
๑๑	บ้านผาทอง	๓๑๔	๔๒๐	๔๐๗	๘๒๗
๑๒	บ้านน้ำตกนางคำ	๑๗๑	๒๒๓	๒๑๗	๔๔๐
๑๓	บ้านซับใหญ่	๑๔๐	๑๖๐	๑๕๑	๓๑๑
รวมทั้งสิ้น		๓,๖๖๐	๔,๕๐๓	๔,๔๒๗	๘,๙๓๐

สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง อำเภอภักดีชุมพล
ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๑,๗๕๐	๑,๓๕๐	๓,๑๐๐
อายุ ๑๘-๖๐ ปี	๑,๓๕๓	๑,๒๘๐	๒,๖๓๓
อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๑,๔๐๐	๑,๗๙๗	๓,๑๙๗
รวม	๔,๕๐๓	๔,๔๒๗	๘,๙๓๐

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา ๖ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ แห่ง
- ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ศรช.) ๑ แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน - แห่ง
- ศูนย์ฝึกอบรมอาชีพด้านอุตสาหกรรม (ช่างเชื่อม ช่างเครื่องยนต์ขนาดเล็ก) ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ๒ แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ๑๐๐ เปอร์เซนต์
- สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน ๒ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

- ป้อมตำรวจ ๒ แห่ง
- สถานีตำรวจชุมชน ๑ แห่ง
- ถังดับเพลิง ๒๑ ถัง
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ๔ รุ่น (๖๐ คน)
- ทีมกู้ภัยตำบลวังทอง ๑ ทีม (๒๗ คน)

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรภักดีชุมพลได้แจ้ง ให้องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองทราบนั้น พบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองมีผู้ที่ติดยาเสพติด แต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำการแก้ไขปัญหา ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทองสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์การ ประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอ หรือ ตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด และได้ดำเนินโครงการ สืบสวนข้อมูลพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เพื่อนำผลการ สืบสวนมาพิจารณาแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการประชุมร่วมกับผู้นำชุมชนซึ่งมีผลสรุปกำหนดพื้นที่เฝ้าระวัง โดยให้กลุ่ม หรือองค์กรที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน เช่น คณะกรรมการหมู่บ้าน ฯลฯ (โดยมีการแต่งตั้งคณะทำงานอย่างเป็นทางการ และลายลักษณ์อักษร) ในพื้นที่หมู่ที่ ๑๓ หมู่บ้าน

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองได้ดำเนินการสังคมสงเคราะห์ตามโครงการหลักประกันรายได้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ดังนี้

หมู่ที่	ผู้สูงอายุจำแนกตามช่วงอายุ				ผู้พิการ	ผู้ป่วยเอดส์
	๖๐-๖๙ ปี	๗๐-๗๙ ปี	๘๐-๘๙ ปี	๙๐ ปีขึ้นไป		
๑	๙๒	๕๑	๒๒	๑	๘๔	๑
๒	๗๕	๒๓	๑๐	๔	๖๑	๑
๓	๕๗	๓๐	๑๖	๑	๔๒	๑
๔	๗๓	๒๙	๑๓	๐	๔๗	๑
๕	๕๕	๒๗	๔	๑	๓๓	๑
๖	๗๐	๓๑	๘	-	๔๔	-
๗	๖๗	๓๑	๙	๑	๗๐	๒
๘	๑๑๘	๓๒	๑๓	๒	๖๗	-
๙	๔๘	๒๓	๘	-	๔๓	-
๑๐	๔๘	๒๕	๔	๑	๓๙	-
๑๑	๖๗	๔๐	๑๖	๔	๕๙	๓
๑๒	๔๙	๑๓	๓	-	๒๕	๑
๑๓	๓๑	๑๒	๒	-	๑๙	-
รวม	๘๕๐	๓๖๗	๑๒๘	๑๕	๖๓๓	๑๑

ข้อมูลจำนวนผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ป่วยเอดส์ ณ เดือน เมษายน ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

การคมนาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ประกอบด้วยเส้นทางคมนาคมหลัก ๒ เส้นทาง คือ ทางหลวงหมายเลข ๒๒๕ ชัยภูมิ-นครสวรรค์ ผ่านองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เป็นระยะทาง ๑๗ กิโลเมตร มีรถโดยสารประจำทางวิ่งผ่าน ทางหลวงหมายเลข ๒๓๕๙ หนองบัวแดง-วังใหญ่ ผ่านองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เป็นระยะทาง ๑๘ กิโลเมตร เส้นทางนี้บรรจบกับเส้นทางหมายเลข ๒๒๕ ที่บ้านวังใหญ่ หมู่ที่ ๔ มีรถโดยสารประจำทางวิ่งผ่าน

ถนนลาดยาง ๔ แห่ง

ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก/คอนกรีตไม่ใผ่ภายในหมู่บ้าน ๑๒ แห่ง

ถนนดิน/ถนนลูกรัง ๓๕ แห่ง

สะพาน คสล. ๔ แห่ง

การไฟฟ้า

ปัจจุบันไฟฟ้าได้ขยายเขตและให้บริการไฟฟ้าเกือบทุกหลังคาเรือน ขาดเพียงประมาณ ๑ เปอร์เซ็นต์ที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้

การประปา

- มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน(หมู่บ้านดูแลเอง) ๑๒ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๑- ๗ และหมู่ที่ ๙ - ๑๓

- มีระบบประปาส่วนภูมิภาคในเขตความดูแลของ การประปาส่วนภูมิภาคหนองบัวแดง ๑ หมู่บ้าน หมู่ ๘

โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้านใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการสื่อสารเป็นส่วนใหญ่

๖. ระบบเศรษฐกิจ

การเกษตร

- การทำพืชไร่ พืชสวน ได้แก่ มันสำปะหลัง ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อย ฯลฯ

การประมง

- ตำบลวังทอง อำเภอภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ไม่ใช่พื้นที่ในเขตการประมง

การปศุสัตว์

- เลี้ยงสุกร โค กระบือ ไก่พันธุ์ไข่ ฯลฯ ไว้เพื่ออุปโภคบริโภคในครัวเรือนและประกอบเป็นรายได้

การบริการ

- ร้านเสริมสวย
- ร้านซ่อมยานพาหนะ
- ปั้มน้ำมัน
- ร้านค้าชุมชน
- มีบริการนวดแผนไทย
- โรงเรียนขนาดเล็ก
- ธนาคาร
- ร้านโชห่วย
- ร้านเบเกอรี่

ฯลฯ

การท่องเที่ยว

ในตำบลวังทอง เป็นพื้นที่แหล่งธรรมชาติ มีภูเขาล้อมรอบ แหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์

อุตสาหกรรม

ไม่ใช่แหล่งอุตสาหกรรม

การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

กลุ่มแปรรูปการทำไม้กวาด แปรรูปมะขามแช่อิ่ม

หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

- ปั้มน้ำมันและก๊าซ	๑๓	แห่ง
- โรงเรียน	๑๓	แห่ง
- ธนาคาร	๑	แห่ง
- โรงน้ำแข็ง	-	แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม (ขนาดกลาง) -		แห่ง
- โรงแรม/รีสอร์ท	๕	แห่ง

แรงงาน

- แรงงานที่ใช้ในภาคการเกษตรในตำบลส่วนใหญ่ใช้แรงงานจากสมาชิกในครัวเรือนเป็นสำคัญ และในบางครัวเรือนที่มีสมาชิกไม่เพียงพอ จะทำการจ้างแรงงานคน/เครื่องจักรที่มีอยู่ในพื้นที่มาช่วยในภาคฤดูการผลิต

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

- ศาสนาพุทธ

ประเพณีและงานประจำปี

- งานถวายทองเจ้าพ่อพญาแล (งานมะขามหวาน)

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

- กลุ่มทำไม้กวาดดอกหญ้า ไม้กวาดทางมะพร้าว

OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- มะขามหวาน
- มะขามแช่อิ่ม
- ไม้กวาดดอกหญ้า

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ฝาย ๙ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น ๑๕ แห่ง
- บ่อโยก ๑๘ แห่ง
- ประปาชนบท ๙ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ ๒ แห่ง
- ประปาผิวดิน ๑ แห่ง

ป่าไม้

ตำบลวังทองเป็นเขตพื้นที่ในความดูแลของป่าไม้

ภูเขา

เป็นพื้นที่มีภูเขาล้อมรอบทั้ง ๓ ด้าน เป็นที่ราบอยู่ระหว่างช่องเขา

คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติคือป่าชุมชนที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถเป็นแหล่งอาหารให้กับคนในชุมชน และมีพืชสมุนไพรหลากหลายชนิดที่สามารถนำมาเป็นยารักษาโรคให้กับแพทย์ทางเลือก

ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง

- คณะผู้บริหาร จำนวน ๔ คน
- สมาชิกสภา อบต. จำนวน ๒๔ คน

จำนวนบุคลากร พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างปัจจุบัน มีจำนวน และส่วนราชการจำนวน ๕ ส่วน ดังนี้

สำนักปลัด

- พนักงานส่วนตำบล ๖ คน
- ลูกจ้างประจำ - คน
- พนักงานจ้างตามภารกิจ ๗ คน
- คนงานทั่วไป ๖ คน
- พนักงานจ้างเหมา ๔ คน

ส่วนการคลัง

- พนักงานส่วนตำบล ๓ คน
- พนักงานจ้างตามภารกิจ ๔ คน
- พนักงานจ้างเหมา ๒ คน

ส่วนโยธา

- พนักงานส่วนตำบล ๑ คน
- พนักงานจ้างตามภารกิจ ๔ คน
- คนงานทั่วไป ๑ คน

ส่วนกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

- พนักงานส่วนตำบล ๑ คน
- พนักงานจ้างตามภารกิจ ๓ คน
- พนักงานจ้างเหมา ๓ คน

ส่วนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม

- พนักงานส่วนตำบล - คน
- พนักงานจ้างตามภารกิจ ๗ คน
- พนักงานครู ๑ คน
- คนงานทั่วไป ๓ คน

ส่วนสวัสดิการสังคม

- พนักงานส่วนตำบล - คน
- พนักงานจ้างตามภารกิจ ๒ คน
- พนักงานจ้างเหมา - คน

พนักงานกองทุน ๑ คน

ระดับการศึกษาของบุคลากร

- มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา จำนวน ๓๐ คน
- ปริญญาตรี จำนวน ๒๕ คน
- สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๖ คน

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

- ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ เป็นจำนวน ๕๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท
- รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ๖๘๐,๑๐๐ บาท
- รายได้ที่ส่วนราชการต่างๆ จัดเก็บได้ ๒๒,๕๔๑,๐๐๐ บาท
- เงินอุดหนุนรัฐบาล ๓๔,๔๗๘,๙๐๐ บาท

เว็บไซต์ องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง www.obtwt.com E-mail address

wangthong๒๐๑๒@hotmail.com

โทร ๐-๔๔๑๓-๓๑๓๔-๕

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทาง พลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคม อาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความ มั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคง ในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบ การเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมี ความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบคลุมวิี ความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออม สำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จาก การพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐาน ขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายใน ประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคม แห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวที โลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญ ของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็น พลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษาและการฟื้นฟู ฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจน เกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและ สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของ ประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนา อย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มิใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงหุบปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่ เติบโตอย่าง ต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคง น้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา ในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และมีมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย จริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นใน ช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจาก แผนพัฒนาฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิด ภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ(สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผน หลักของการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และ ระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการ พัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ ปีในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติโดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็น ผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบ เศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยัง ได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมี ทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน ๔.๖

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบ อุทกภัย และภัยแล้ง
ซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความ พร้อม ด้าน
สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ
“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ ความรู้เทคโนโลยี
นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายใน ภาคให้มีการเจริญเติบโตได้
อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ทุน เทคโนโลยีและ นวัตกรรมจากภายนอกมาช่วย
ขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่ เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้
ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านใน กลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการ
เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอ
ต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำ
โขง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
๒. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
๓. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
๔. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
๕. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
 ๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง
- ### ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการ ปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนองฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณ การกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร ๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนา แหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาค และระหว่างภาค ๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น ๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มี ความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนและมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัย และภัยแล้ง

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลด ความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดิน ทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางอาชีพสินธุ์ โมเดล และหนองบัวลำภู โมเดล

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่ม สวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนใน การดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุและสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และพึ่งพาตนเองได้ใน บั้นปลายชีวิตยกระดับสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสาร ทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้าน การศึกษาที่มีคุณภาพ ให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมี รายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้สถาบัน

ทางสังคมบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน” ในการหล่อหลอมปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมให้คนไทยดำเนินชีวิตที่ยึดมั่น ในคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิจังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชน และเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลา น้ำจืดมี เกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชน บริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลใน การคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้งพัฒนาระบบคัด กรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่ หรือผู้ดูแลเด็กใน ด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้น การพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและ เครือข่ายภาค ประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดย ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลง ใหญ่ เกษตรอัตลักษณ์ พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบ นิเวศการพัฒนาการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบัน เกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ ชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็น ธรรม

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการ ผลิต ให้อยู่ภายใต้ มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้งขยายพื้นที่ เกษตรอินทรีย์โดยส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้นวัตกรรม การยกระดับราคา สินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่าง จากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมีและการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์การส่งเสริมกระบวนการ ตรวจจับแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่ม ผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งจัดทำโซนนิ่ง ระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความ พร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การ ท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์เพื่อเป็น ข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัย และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้า เพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตร อินทรีย์ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและ ท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร จำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และ ความต้องการ ตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ

และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์การตรวจรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์ และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็น สารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตาม ระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและ ต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืช สมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคนเนื้อ คุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ชัยภูมิบุรีรัมย์และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้า และปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์พัฒนาเทคโนโลยีการ เลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบ มาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่ม ช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่ อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญ ของภาค โดย มุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ ใช้ทรัพยากรฐาน ชีวภาพ (พืช สัตว์จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจาก โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์ม ปศุสัตว์และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิด ความก้าวหน้าและนวัตกรรมในมิติ ใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมีและภาค สังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานีและสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่ จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์อำนาจเจริญ และอุบลราชธานีโดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้าง แปรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ และตอนล่าง ๒ ด้วยการพัฒนาต่อยอดจาก วัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทาง ชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์ มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์อาหาร อาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์ อินทรีย์พลาสติก ชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์หรืออาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียน ใน ระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภค บริโภค ใน พื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ พัฒนา ผู้ประกอบการ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น E-Commerce,

๖) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่การ เป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ขอนแก่น ชัยภูมินครราชสีมา สุรินทร์และสกลนคร เป็นต้น โดย ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้าง นวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน อื่นๆ ยกย่องผู้ประกอบการและนักออกแบบ รุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและ การจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและ ทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ที่มีคุณภาพและ ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการ สังคมที่ได้มาตรฐาน ที่ อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความ สะอาด และดูแลความ

ปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ มุ่งเน้น การเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และ สนับสนุนพลังงานสะอาด

๘) อนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความ หลากหลายทาง ชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำและป่าธรรมชาติที่สำคัญ ในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานีสกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และ พื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อ รักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและ ป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรมและ ความคิดสร้างสรรค์ใน การพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของ อุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์และโรงงานนำร่อง เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชน ในการสร้างสรรค์ กิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่าง ๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ ของชุมชน และเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์ และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการ ท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริม การตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่ม สุภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ศรี สะเกษ และอุบลราชธานีโดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์ ของแต่ละ พื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้และเชื่อมโยงสู่ ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยว คุณภาพทั้งชาวไทย และต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทาง วัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความ จดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการ การท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่าย นักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและ สุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานีและสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว กับประเทศเพื่อน บ้าน อาทิสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรม การท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิการท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพ และวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การ ท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนากันเชื่อมโยง ระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือ และการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการ บริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงาน และรายได้เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะ ทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ศึกษาวิวัฒนาการของภาค ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่าน กิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและ นันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึง ได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและ สนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและ ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิธุรกิจ การแข่งขันต่าง ๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหาร เสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุก ระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาใน ด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการ ธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการ ขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติรวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและ การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิเลย นครราชสีมา อุบลราชธานีโดยส่งเสริม การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิด ความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้น นักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิด ความคุ้มค่าต่อประสบการณ์ มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวใน พื้นที่มากขึ้น รวมทั้งให้ความรู้ นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแล ความปลอดภัย ให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง ในลักษณะ เครือข่ายเพื่อกระจาย นักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรม การท่องเที่ยว ระหว่างภาคเอกชน กับชุมชน และท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความ ต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้ง พัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรม มัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดีส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึง ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาค กลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ใหม่ ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลัก ภาคกลาง และพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อาทิ แผนการพัฒนา รถไฟความเร็วสูง ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ช่วงขอนแก่นหนองคาย ช่วงจระ- อุบลราชธานีและโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ ช่วงระยอง เศรษฐกิจ EWEC ด้าน ตะวันออก-๔๕-

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟสาย ใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยาน ให้สามารถรองรับปริมาณความ ต้องการเดินทางและขนส่ง สินค้าทางอากาศที่เพิ่มขึ้น (อุดรธานีอุบลราชธานีบุรีรัมย์ร้อยเอ็ด นครราชสีมา ขอนแก่น เลย และสกลนคร) และ ขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การบริการ สุขภาพและ ศูนย์กลางการศึกษา โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญ เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ เขต

นวัตกรรม พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่ง เป็นต้น พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐาน เชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบา เมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิเมืองขอนแก่น เมือง นครราชสีมา และเมืองอุบลราชธานีโดยพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเมืองกระชับ ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน แบบผสมผสานทั้งการทำงาน การอยู่อาศัย และการนันทนาการล้อมรอบสถานีขนส่ง และพัฒนาพื้นที่ บริเวณเมือง ชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ นครพนม หนองคาย มุกดาหาร ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลาง ความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ

๕) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม โดยพัฒนาและยกระดับ ความเชี่ยวชาญของ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและระบบราง ที่ได้ มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับ ในระดับสากล พัฒนากำลังแรงงานและนวัตกรรมเพื่อเตรียมพร้อมรองรับ การ พัฒนาอุตสาหกรรมการบินใน จังหวัดนครพนม อุตสาหกรรมระบบรางในจังหวัดขอนแก่น และพัฒนาสถานี ขนส่งสินค้าในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และอุดรธานี

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคือความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อน บ้านในการ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการ ด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้ มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อ ระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุด ผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานีและรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยง โครงข่ายเส้นทาง คมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและ ค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย เพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัด การดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ บริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวนปี พ.ศ.๒๕๖๔

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนากลุ่ม จังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ -๒๕๖๕) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล แผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทิศทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่าย ร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ สามารถ ขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็น การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่ม จังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชน และสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม จังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๒ เมื่อ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขื่อนเวศน์การ กีฬาที่มีชื่อเสียง
- ๔) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคม

Unique Position

กำหนดโดยกระทรวงมหาดไทย และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ “นวัตกรรมภาคอีสานด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า และการสร้างพลังงานทดแทน” หรือ “Innovation for FASTTT” FASTTT มาจากคำว่า

F = FUN ความสนุก เกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ผจญภัย ที่ทำให้ลדתวัยหรือ กระจุกกระจุก การกีฬา
A = Agriculture การเกษตร เน้นที่เป็นเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดฯ ได้แก่ ข้าวหอม มะลิ มันสำปะหลัง โคเนื้อ/โควากิว

S = SILK ผลิตภัณฑ์ใหม่ ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ มีวัฒนธรรมสิ่งทอ ผ้าไหมอันเป็นอัตลักษณ์เฉพาะแต่ละจังหวัด จังหวัดนครราชสีมา “ไหมหางกระรอก” เป็นผ้าไหมโคราชที่มีชื่อเสียง เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น “ไหมหมี่คั่นขอนารี” ของจังหวัดชัยภูมิเป็นลวดลายที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ทรงมี พระราชดำริให้อนุรักษ์ไว้มีความประณีต สวยงาม จังหวัดบุรีรัมย์ลายไหมที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักคือ “ซินตีนแดง” และลายที่ได้รับการพัฒนาใหม่คือ “ไหมหางกระรอกหมี่ภูริรัมย์” หรือ “LAVA SILK” มีลวดลาย เฉพาะตัว และ “ผ้าไหมมัดหมี่ลายโฮล” จังหวัดสุรินทร์อยู่ที่เส้นไหมน้อยซึ่งเป็นส่วนในสุดของรังไหม มี ลวดลายสีเส้นเป็นแบบฉบับทางสุรินทร์และบ้านท่าสว่างมีโรงงานทอผ้าไหม ที่ทอผ้าให้ผู้นำ APAC ที่ เดินทางมาร่วมประชุมที่ประเทศไทยเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๕๖

T = Tourism การท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดมีการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งด้านวัฒนธรรม ขอมโบราณ วัฒนธรรมท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

T = Trade การค้า ภาคค้าปลีกค้าส่งสร้างรายได้ ๖๗,๖๕๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม อยู่ในลำดับที่ ๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม นอกจากนี้ยังมีด่านค้าชายแดน ทั้งจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนช่องสายตะกูจังหวัดบุรีรัมย์และจุดผ่านแดนถาวรช่องจอม จังหวัดสุรินทร์

T = Transform หรือการสร้างขยะให้มีคุณค่าเป็นพลังงานทดแทน เกิดจากปริมาณขยะ มูลฝอยที่มีจำนวนมากและการนำกลับไปใช้น้อย โดยนวัตกรรมการสร้างเชื้อเพลิงจากขยะมูลฝอย (Refuse Derived Fuel: RDF)

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี

จากโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเศรษฐกิจที่สำคัญ ๓ ลำดับแรก โดยมีภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓ รองลงมาเป็นภาค เกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๑๘ และภาคการค้าร้อยละ ๑๔ มีพื้นที่การเกษตรร้อยละ ๖๘.๑๕ ของพื้นที่ของ กลุ่มจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ ๑๖.๘๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีศักยภาพทาง การเกษตรที่โดดเด่น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โคเนื้อ โคนม ไก่ แพะ แกะ มีศักยภาพทางการ ท่องเที่ยว ที่หลากหลาย ทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ นิเวศ อารยธรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และ กีฬา มีแหล่ง ท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลก เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และในขณะเดียวกันก็มีปัญหาในเรื่อง การขาดแคลนน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ สัดส่วนคน ยากจน ร้อยละ ๑๒.๙ รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ปี

๒๕๐,๖๓๒ บาท หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน/ปี ๒๐๐,๒๑๗.๐๘ บาท มี ความไม่เสมอภาคด้าน รายได้ (Gino coefficient) สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ

โดยมีแนวคิดการพัฒนา ดังนี้

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้น มาตรฐานอินทรีย์ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

๒. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อ การเกษตรให้เพียงพอตลอดปีโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำ การกระจายน้ำไปยังพื้นที่

๓. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม อาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัด นครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร

๔. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาค การเกษตรและนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

๕. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้ง ทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลได้วางรากฐานไว้ให้การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่ นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับทางมายังกลุ่มจังหวัด

๖. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นหรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบทอดไปยังรุ่นลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ใน อนาคต

พันธกิจ (Mission)

- ๑) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- ๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ กระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
- ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
- ๗) ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
- ๘) ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคม

ประเด็นการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- ๑.๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- ๑.๔ ยกกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- ๑.๕ ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

- ๑.๖ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- ๑.๗ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ๑.๘ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- ๑.๙ ยกกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
- ๑.๑๐ ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง

๒) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีความสะดวก และปลอดภัย
๒. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- ๒.๒ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- ๒.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๔ สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- ๒.๕ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- ๒.๖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- ๒.๗ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง
- ๒.๘ ส่งเสริมพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าชายแดน
- ๒.๙ ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน
- ๒.๑๐ ส่งเสริมนวัตกรรมการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการตลาด
- ๒.๑๑ เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
- ๒.๑๒ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๒.๑๓ พัฒนาลิขสิทธิ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

๓) ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น
๒. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้แข็งแรง มีความสุข แนวทางการพัฒนา
- ๓.๑ พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- ๓.๒ ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง
- ๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
- ๓.๕ ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวผู้สูงอายุชุมชนเข้มแข็ง

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ฉบับทบทวน)

แผนพัฒนาจังหวัด เป็นแผนที่มีการกำหนดอนาคตและทิศทางของตำแหน่งการพัฒนาของ จังหวัด มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติได้แก่ นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนา รายนโยบาย และแผนอื่นๆ รวมทั้งศักยภาพและความต้องการ ของประชาชนใน พื้นที่ และมองการพัฒนาจังหวัดแบบองค์รวมที่มีความครอบคลุมทุกมิติทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง การทบทวนและจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ ๕ ปีพ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ปรับปรุงข้อมูลใน หลายส่วนเพื่อให้

ข้อมูลเป็นปัจจุบัน และมีการปรับปรุงเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงวิสัยทัศน์เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์กลยุทธ์ และแนวทางการพัฒนา โดยกำหนดค่าเป้าหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุง เพิ่มเติมกลยุทธ์ตามแนวทางตาม หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) กำหนด และเพื่อให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด จะใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาของส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และการ ดำเนินกิจการของส่วนราชการ/หน่วยงานอื่นของรัฐที่จะกระทำ ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิที่ต้องสอดคล้องกับ แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ ๕ ปีพ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ซึ่งเป็นไปตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๒ (๓) และมาตรา ๕๓/๑ เพื่อให้เกิดพลัง สร้างสรรค์ร่วมกันพัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้มุ่ง สู่ ทิศทางเดียวกัน

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

“เมืองแห่งความสุข”

๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

๑. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม
๒. ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากตามหลักศาสตร์พระราชาสู่การ แข่งขัน อย่างยั่งยืน

๑) วัตถุประสงค์

ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและกระจายอย่างเหมาะสม

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว
๓. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
๔. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนคนจน
๕. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ ไร่
๖. จำนวนพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาระบบชลประทานเพิ่มขึ้น
๗. จำนวนพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทานเพิ่มขึ้น
๘. ปริมาณการกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น
๙. ร้อยละของจำนวนเส้นทางคมนาคมได้รับการพัฒนา

๓) แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ด้านการเกษตร

๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร
- ๑.๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรอาหารปลอดภัย
- ๑.๒ การขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน
- ๑.๓ การส่งเสริมอาชีพการเกษตรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๔ การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์
- ๑.๕ การพัฒนาศักยภาพการเลี้ยงสัตว์ปีก
- ๑.๖ การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าประมง
- ๑.๗ การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าหม่อนไหม

- ๑.๘ การพัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๙ การพัฒนาศักยภาพแรงงานนอกระบบ
- ๑.๑๐ การเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ๒. โครงการพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน
 - ๒.๑ การเพิ่มศักยภาพการแปรรูปสินค้าปศุสัตว์
 - ๒.๒ พัฒนาขีดความสามารถสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเป็นสินค้า OTOP ด้านการตลาด
- ๓. โครงการส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร
 - ๓.๑ ส่งเสริมการเชื่อมโยงการตลาดสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๓.๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
 - ๑. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ
 - ๑.๑ การพัฒนาการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชุมชน
 - ๒. โครงการรับมือภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๒.๑ สร้างเครือข่ายเยาวชนเฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน
- ๓.๓ ด้านโครงสร้างพื้นฐานการผลิตและบริการ**
 - ๑. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิตและบริการ
 - ๑.๑ การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน
 - ๑.๒ การพัฒนาระบบกระจายน้ำด้วยโซลาร์เซลล์
 - ๑.๓ การพัฒนาระบบการขนส่งและสาธารณูปโภค

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาสังคมสู่การเป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยและเมืองแห่งการพักผ่อน

๑) วัตถุประสงค์

ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑. ร้อยละของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่ลดน้อยลง
- ๒. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด
- ๓. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีกิจกรรมเสริมสร้างความปรองดอง
- ๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
- ๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

๓) แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ด้านความมั่นคง

- ๑. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
 - ๑.๑ การขับเคลื่อนและสนับสนุน To Be Number One
 - ๑.๒ บูรณาการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๒. โครงการสร้างและพัฒนากลไกเครือข่ายการข่าวเพื่อความมั่นคงปลอดภัยใน หมู่บ้าน/ชุมชน ๒.๑ สร้างและพัฒนากลไกเครือข่ายการข่าวเพื่อความมั่นคงปลอดภัยใน หมู่บ้าน/ชุมชน
- ๓. โครงการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในหมู่บ้าน/ชุมชน
 - ๓.๑ เสริมสร้างความสามัคคีปรองดองเพื่อความมั่นคงของสถาบันและ การปกครองในระบอบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

- ๓.๒ สร้างและพัฒนาเครือข่ายภาคประชาสังคมในการขับเคลื่อนงาน นโยบายภาครัฐสู่หมู่บ้าน/

ชุมชน

๓.๒ ด้านการท่องเที่ยว

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
 - ๑.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดชัยภูมิ
 - ๑.๒ มหกรรมเส้นทางซิวรมัน โบราณสถานปราสาทคูคูแผ่นดินถิ่นชัยภูมิ
๒. ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและการจัดกิจกรรมสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ
 - ๒.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ
 - ๒.๒ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการสร้างศักยภาพคน สู่การพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน

๑) วัตถุประสงค์

ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของจำนวนปัญหาทางสังคมของประชาชนลดลง
๓. ร้อยละของการเกิดอุบัติเหตุทางถนนลดลง

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนในครอบครัวแห่งกลาง
 - ๑.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนในจังหวัดชัยภูมิ
 - ๑.๒ พัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีปัญญาคุณธรรม พึ่งพาตนเองได้
 - ๑.๓ พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - ๑.๔ เพิ่มทักษะอาชีพนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๒. โครงการป้องกันและลดปัญหาอุบัติเหตุทางถนน
 - ๒.๑ ปรับปรุงความปลอดภัยทางถนนเพื่อส่งเสริมเส้นทางการท่องเที่ยว
 - ๒.๒ เสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยด้วยวินัยจราจร
๓. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
 - ๓.๑ คนชัยภูมิลดอ้วน ลดพุง ลดโรค
๔. โครงการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมของประชาชน
 - ๔.๑ พัฒนาเครือข่ายระบบอาหารปลอดภัยสู่มาตรฐาน บูรณาการการ จัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมสู่ชุมชน
 - ๔.๒ อบรมเชิงปฏิบัติการด้านศาสนพิธีตามรูปแบบของรัชกาลปัจจุบัน และศิลปะการเป็นพิธีกรของหน่วยงานราชการในจังหวัดชัยภูมิ
 - ๔.๓ ผู้สูงอายุสุขใจ ไหว้พระ ๙ วัด
 - ๔.๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน / ชุมชน กองทุนแม่ของ แผ่นดินจังหวัดชัยภูมิ

๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัด

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม แหล่งผลิตอาหาร พลังงานทดแทนสำคัญ และเป็นสังคมที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
๓. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถภาคการเกษตรและปศุสัตว์
๔. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและรองรับการเจริญเติบโตของจังหวัด
๗. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์หลัก

๑. เด็ก เยาวชน และประชาชนของจังหวัดชัยภูมิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
๒. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
๔. เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
๕. การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้น
๖. เป็นแหล่งสร้างพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๗. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า
๘. มีระบบโลจิสติกส์ที่รองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและเชื่อมโยงประเทศคู่ ประชาคมอาเซียน
๙. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
๑๐. มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เด็ก เยาวชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และ พัฒนาการกีฬาไปสู่ระดับอาชีพ

๒. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานคุณค่า

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๑.๑ สร้างเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

แนวทาง

๑.๑.๑ ส่งเสริมให้สถานศึกษามีขีดความสามารถสูงในทุกด้าน เปิดโอกาสให้ครูและ บุคลากรทางการศึกษาที่มีความโดดเด่นและเป็นเลิศเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์

๑.๑.๒ ส่งเสริมการศึกษาให้เป็นโรงเรียนต้นแบบความเป็นเลิศให้กับสถานศึกษาในจังหวัด ชัยภูมิ ๑.๑.๓ สนับสนุนการแข่งขันทางวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ

๑.๑.๔ จัดสรรทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาส ศึกษาต่อ และ กลับมาร่วมพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

๑.๑.๕ สนับสนุนสถานศึกษาให้เป็นศูนย์เรียนรู้ในเชิงนวัตกรรมทุกสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษา ของชนบท พร้อมตั้งกองทุนการศึกษาเด็กและเยาวชน

มาตรการที่ ๑.๒ สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิ มากขึ้นและ ส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

แนวทาง

๑.๒.๑ สนับสนุนการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อสร้าง แรงจูงใจให้ บุคลากรที่มีความโดดเด่นให้มาปฏิบัติงานด้านการศึกษาที่จังหวัดชัยภูมิ

๑.๒.๒ ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้สามารถพัฒนาตนเองด้านการศึกษา

๑.๒.๓ สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เปิดโลกทัศน์อาเซียนเพื่อนำมา ถ่ายทอดให้แก่ เยาวชนจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ ๑.๓ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการ ด้าน การศึกษา คุณภาพชีวิต และทุก ๆ ด้านของประชาชนในจังหวัด

แนวทาง

๑.๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศให้สามารถรองรับการจัดการ การเรียนรู้ ในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเชื่อมโยงครูที่มีศักยภาพในการสอนสู่ผู้เรียนและ ผู้ปกครองอย่างเป็นระบบผ่านโครงการ Asean School On-line โดยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การ เปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อก้าวสู่อาเซียนและมีโอกาสเข้าถึงทุกช่วงชั้นเรียน

๑.๓.๒ ส่งเสริมการนำอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และระบบ WIFI มาใช้สนับสนุนการ ปฏิบัติงานใน หน่วยงานและสถานศึกษา

๑.๓.๓ จัดหาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีขีดความสามารถแตกต่างกัน

๑.๓.๔ พัฒนาคู่มือและคู่มือผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียน การสอน

๑.๓.๕ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมทั้งด้านเครื่องมือ และ บุคลากรรองรับการผลิตสื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในระบบห้องเรียนและการเรียนรู้ตาม อัจฉริยะของ จังหวัดชัยภูมิ

๑.๓.๖ พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการนำระบบเทคโนโลยีและ สารสนเทศ มาประยุกต์ใช้

๑.๓.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนนวัตกรรมและเทคโนโลยีจากเมืองต้นแบบ มาประยุกต์ใช้ใน จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งจะยกระดับ เพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการหน่วยงาน โดยเฉพาะด้าน การศึกษา คุณภาพ ชีวิต และในทุก ๆ ด้าน ของประชาชนในจังหวัดชัยภูมิ

มาตรการที่ ๑.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการ สอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทาง

- ๑.๔.๑ ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนโดยให้เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ
 - ๑.๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษานำความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสร้างองค์ ความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียน
 - ๑.๔.๓ สร้างเวทีวิชาการเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขันให้กับนักเรียนและ เยาวชนในพื้นที่ทุกระดับ
 - ๑.๔.๔ ส่งเสริมให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน พัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการการเรียน การสอนในชั้นเรียนกับปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนผลิตและสร้างผลงานจากการเรียน
 - ๑.๔.๕ จัดให้มีพื้นที่ภายในสถานศึกษาที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้ วัฒนธรรม ๑.๔.๖ พัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง
- มาตรการที่ ๑.๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและประชาชนชาวบ้านในการ อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น**

แนวทาง

- ๑.๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของ “วิถีชุมชน ชาวชัยภูมิ” โดยบูรณาการกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
 - ๑.๕.๒ การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการนำศิลปวัฒนธรรมของชาวชัยภูมิมาบูรณาการ
 - ๑.๕.๓ ส่งเสริมผู้นำชุมชนในการเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ใน วาระและ โอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
 - ๑.๕.๔ สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับ วิธีการเรียนรู้ ของประชาชน
- มาตรการที่ ๑.๖ ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่น**

แนวทาง

- ๑.๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัด ชัยภูมิให้มี ประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- ๑.๖.๒ พัฒนาแรงงานฝีมือให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความพร้อมในการแข่งขันใน ตลาดแรงงานใน ระดับประเทศและต่างประเทศ
- ๑.๖.๓ พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อผลิตช่างฝีมือแรงงานมือ โดยใช้นวัตกรรมที่เข้าถึงระบบ เครื่องจักรกล สมัยใหม่

มาตรการที่ ๑.๗ ส่งเสริมกิจกรรมที่ทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ ระบบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวทาง

- ๑.๗.๑ เสริมสร้างความสามัคคีปรองดองเพื่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๑.๗.๒ ส่งเสริมและจัดกิจกรรมที่ทำนุบำรุงสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ ระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

**ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์**

๑. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในจังหวัดลดลง
๒. รายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
๓. ปัญหาด้านยาเสพติดและอาชญากรรมลดลง มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๒.๑ ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

แนวทาง

๒.๑.๑ สนับสนุนให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลรักษาสุขภาพของ คนในชุมชน และท้องถิ่น

๒.๑.๒ พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น รวมถึงสร้าง กองทุนส่งเสริมสนับสนุนการทำงานในพื้นที่ชุมชน ของ อสม. ครอบคลุมทุกพื้นที่

๒.๑.๓ พัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชนให้มี ประสิทธิภาพ

๒.๑.๔ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

๒.๑.๕ ส่งเสริมสุขภาพและยกระดับการให้บริการด้านสาธารณสุข ตลอดจนสร้างกลไกเพื่อ จัดการ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพในระดับจังหวัด

มาตรการที่ ๒.๒ ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทาง

๒.๒.๑ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพทางการตลาดโดยใช้ แนวคิด “การตลาดนำการผลิต”

๒.๒.๒ สร้างภาพลักษณ์และแบรนด์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดชัยภูมิเช่น ข้าวหอมดง ผ้าจาก ไยสับปะรด บรรจุกัญหามาก ผ้าไหม สับปะรด มะม่วง มะขามหวาน หม่า เป็นต้น ให้เป็นผลิตภัณฑ์ของ ผักที่โดดเด่นของ จังหวัดชัยภูมิ

๒.๒.๓ สนับสนุนชุมชนในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าและมีมูลค่าเพิ่ม โดยพัฒนา ผลิตภัณฑ์ใหม่ ของชุมชนหรือต่อยอดจากผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิมให้ดีขึ้น ทั้งนี้เน้นการสร้าง ความแตกต่าง ความแปลกใหม่และตรง ตามความต้องการของผู้บริโภค พัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจ

๒.๒.๔ สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างเอกลักษณ์ใน การผลิต สินค้าของชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มการประชาสัมพันธ์สินค้าให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

๒.๒.๕ สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับการ นำองค์ ความรู้สมัยใหม่มาใช้ยกระดับมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

๒.๒.๖ พัฒนาระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยเน้นการ ลดต้นทุน การผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการเกษตรของจังหวัดโดยใช้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

๒.๒.๗ สร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในเชิงการสร้างสรรค

๒.๒.๘ พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ทุกระดับตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ แปรรูป และผู้จำหน่าย

๒.๒.๙ ส่งเสริมการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนแหล่งใหม่ ๆ โดยเน้นการ เชื่อมโยงกับการ ท่องเที่ยวของจังหวัด

๒.๒.๑๐ เสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ใน ระดับประเทศ

๒.๒.๑๑ เชื่อมโยงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อเป็นแหล่งทุนในการพัฒนาอาชีพของชุมชน

มาตรการที่ ๒.๓ สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา อาชญากรรมและ ยาเสพติดในพื้นที่

แนวทาง

๒.๓.๑ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓.๒ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชน

๒.๓.๓ ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม สำหรับการอยู่อาศัยในชุมชนให้มีคุณภาพ

๒.๓.๔ สร้างความตระหนักในความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุในครอบครัวเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของ ความสัมพันธ์ อันเป็นรากฐานของความอบอุ่นของครอบครัว

๒.๓.๕ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๒.๓.๖ ส่งเสริมการสร้างสื่อที่เน้นการสร้างสรรค์สังคมและท้องถิ่นในการสร้างค่านิยมที่ ถูกต้องใน
ท้องถิ่น

๒.๓.๗ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้
เข้มแข็ง

๒.๓.๘ จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการดูแลเด็กและ เยาวชนเพื่อ
ป้องกันไม่ให้อยู่เกี่ยวกับยาเสพติด และการมีส่วนร่วมเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในท้องถิ่น

๒.๓.๙ จัดทำสื่อและจัดกิจกรรมรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกให้แก่ ประชาชนในการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๓.๑๐ จัดกิจกรรมหรือจัดอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๓.๑๑ จัดกิจกรรมในการบำบัด รักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ติดตาม ดูแลผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด
รวมถึงจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพให้ผู้ผ่านการบำบัด รักษาฟื้นฟู ผู้เสพยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด

๒.๓.๑๒ จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาของจังหวัดให้เพียงพอ โดยเฉพาะ สิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะอาด เช่น สนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อการออกกำลังกายของคนในชุมชนและ ท้องถิ่น เพิ่มกีฬา
ที่สามารถทำรวมกันได้ เช่น การจัดกิจกรรมแข่งขัน E-Sport ในกลุ่มของเยาวชนที่มี ความสนใจและบุคคลทั่วไป

๒.๓.๑๓ พัฒนาและจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาที่มีความรู้ประจำศูนย์และ สนามกีฬาอย่าง
เหมาะสม

มาตรการที่ ๒.๔ ให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมสิทธิสตรีให้มีความเสมอภาค

แนวทาง

๒.๔.๑ จัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลเด็ก เยาวชน คนชรา และคนพิการที่ถูกทอดทิ้ง ขัดสนโอกาส ที่จะเข้าถึง
ทรัพยากรในด้านต่าง ๆ ให้ได้รับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา และการไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ จากขบวนการค้า
มนุษย์ และความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๒.๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกองทุนในการส่งเสริมอาชีพและส่งเสริมสิทธิสตรี สนับสนุน การสร้างงาน
และนวัตกรรมใหม่ ๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ภาคประชาสังคมได้คิดค้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตรและปศุสัตว์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. สินค้าการเกษตรหลักมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
๒. สินค้าการเกษตรที่เป็นความหวังในอนาคตมีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
๓. รายได้ภาคเกษตรต่อครัวเรือนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น
๔. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร/ปศุสัตว์
๕. สินค้าแปรรูปทางการเกษตร/ปศุสัตว์ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๖. ส่งเสริมสินค้าการเกษตรที่ปลอดภัย มีคุณภาพปลอดภัย มาตรการ และแนวทาง

**มาตรการที่ ๓.๑ ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย
และ มันสำปะหลัง มะพร้าว หมาก มะม่วง**

แนวทาง

๓.๑.๑ ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่ม ประสิทธิภาพผลผลิต
ต่อไร่ของพืชหลักของจังหวัดชัยภูมิได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง มะพร้าว หมาก และมะม่วง

๓.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิตเพื่อการเพิ่มผลผลิต

๓.๑.๓ เร่งรัดการปรับความเชื่อและทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับวิถีการเกษตรดั้งเดิม เพื่อให้เกิดการ
ยอมรับในวิธีการทางการเกษตรแบบใหม่ที่ได้ผลมากขึ้น

๓.๑.๔ สรรหาและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐในกลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านส่งเสริม การเกษตร เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ ๓.๒ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โค เนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

แนวทาง

๓.๒.๑ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ โคเนื้อโคราชวากิว และไก่ บ้านโคราช ในชุมชนและพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์

๓.๒.๒ ประสานให้เกิดความเชื่อมโยงกับโรงฆ่าและโคเนื้อโคราชวากิว ที่มีอยู่ในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดนครชัยบุรินทร์

๓.๒.๓ เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เจ้าหน้าที่ ส่งเสริม การเกษตร เพื่อให้การแนะนำเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๔ กำหนดพื้นที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารจัดการ เพื่อการเพิ่มมูลค่า

๓.๒.๕ ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตพืชมาส่งเสริมการผลิตลด ต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับพืชอนาคตของจังหวัดชัยภูมิได้แก่ พริก และยางพารา

มาตรการที่ ๓.๓ สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวทาง

๓.๓.๑ สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (อาหารปลอดภัย) ที่ตรงกับความ ต้องการของตลาด โดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาในรูปแบบโครงการ Northeastern Food Valley ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๓.๒ สร้างช่องทางการตลาดที่เชื่อมโยงไปสู่ผู้ประกอบการด้านการส่งออกอาหาร ปลอดภัย

๓.๓.๓ ส่งเสริมการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัยให้ได้ในระดับมาตรฐาน อย่างสม่ำเสมอ

๓.๓.๔ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้ตลาดเกิดการยอมรับในคุณภาพอาหารปลอดภัย ของจังหวัดชัยภูมิ

๓.๓.๕ สร้างตลาดกลางพืชผลทางการเกษตร ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้น

๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น

๓. ยกระดับการบริการเพื่อรองรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๔.๑ ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัด ชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม

แนวทาง

๔.๑.๑ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ และ แข่งขันได้ ในระดับประเทศ และระดับประชาคมอาเซียนมากขึ้น

๔.๑.๒ สร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแบบก้าวกระโดด เช่น การประชาสัมพันธ์ อัตลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดชัยภูมิ รวมทั้งสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อระดับชาติและนานาชาติ

๔.๑.๓ สร้างเวทีเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้บ่อยครั้งโดยความ ร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ใน ๙ เทศกาลสำคัญของจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น

๔.๑.๔ สนับสนุนการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาเป็นเครื่องมือในการ ประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

มาตรการที่ ๔.๒ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้ มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

แนวทาง

๔.๒.๑ สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้ประกอบการ เข้ามาลงทุน ด้านการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความ เหมาะสมรองรับ นักท่องเที่ยว เป็นต้น

๔.๒.๒ สร้างกลยุทธ์ในการบริการด้านที่พักอาศัยในพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดให้เอื้อต่อ ความต้องการ ของนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในทุกพื้นที่

๔.๒.๓ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น และส่วน ราชการในการ อนุรักษ์และดูแลสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์

๔.๒.๔ ร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ในการปรับปรุง เส้นทางและ พัฒนาภูมิทัศน์ตลอดเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้สวยงามและโดดเด่น เพื่อ เพิ่มจุดเด่นของแหล่ง ท่องเที่ยว เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

๔.๒.๕ จัดทำแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ตามเส้นทางเข้าสู่แหล่งน้ำใหญ่ที่กำลังจะพัฒนาขึ้น เพื่อให้เป็นถนน สายท่องเที่ยวที่สวยงาม พร้อมมีจุดแวะพักและจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนและของที่ระลึก แก่นักท่องเที่ยว

๔.๒.๖ เร่งรัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำบึงละหาน บึงซีกวิ๊ก ป่าปรอง พันปีลาฯ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ อาทิพิพิธภัณฑ์สัตว์ดึกดำบรรพ์และโลกล้านปี อุทยานผักพื้นบ้าน ศูนย์ เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง สวนเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

๔.๒.๗ บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและ หน่วยงานที่ดูแลป่า ไม้ในจังหวัดชัยภูมิในการวางแผนการท่องเที่ยวในวาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

๔.๒.๘ ปรับปรุงพื้นที่สวนสาธารณะขนาดใหญ่เพื่อให้บริการประชาชนในการออกมา สันทนาการ ออก กำลังกาย และสถานที่ท่องเที่ยว

มาตรการที่ ๔.๓ ปรับปรุงและพัฒนาชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคง ความเป็น แหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทาง

๔.๓.๑ ปรับปรุงและก่อสร้างสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่ซึ่งบ่งบอกถึงถิ่น กำเนิด รากฐาน และสื่อความหมายถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้มีความโดดเด่น ยิ่งขึ้น

๔.๓.๒ พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เป็น รูปธรรม

๔.๓.๓ จัดให้มีแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง สินค้าทาง วัฒนธรรม และ สินค้าอื่น ๆ ที่โดดเด่นของจังหวัด ในรูปแบบที่เป็นถนนคนเดินของจังหวัดชัยภูมิที่มีอัตลักษณ์ เฉพาะ

๔.๓.๔ พัฒนามาตรฐานการบริการนักท่องเที่ยวสู่ระดับสากล มีอาสาสมัครท่องเที่ยวที่ ให้บริการข้อมูล การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ บุคลากร ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคคลในพื้นที่ มีความรู้ความสามารถ

มาตรการที่ ๔.๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพ และ ศรัทธาต่อเจ้าพ่อพระยาแล

แนวทาง

๔.๔.๑ เสริมสร้างการเชื่อมโยงและสร้างสื่อแสดงถึงเรื่องราวในเอกลักษณ์อันโดดเด่น ของ จังหวัดชัยภูมิ ในแต่ละพื้นที่และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์และปรากฏแก่สายตาของประชาชนในประเทศและ ประชาคมโลก

๔.๔.๒ ส่งเสริมการนำวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมและประเพณีที่ดีงาม ของท้องถิ่นมา พัฒนาและเสริมสร้างความโดดเด่นในเชิงประจักษ์เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวในเชิงจิตใจ โดยจัดทำเส้นทางประวัติศาสตร์เจ้าพ่อพระยาแล เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มี โอกาสสัมผัสกับสถานที่จริง ตามประวัติศาสตร์ของเจ้าพ่อพระยาแล

๔.๔.๓ ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านวิถีชีวิต “ชัยภูมิโบราณ” ที่คงเอกลักษณ์และบรรยากาศของ ชาวชัยภูมิ ในอดีตที่นักท่องเที่ยวสามารถชื่นชมและสัมผัสได้

๔.๔.๔ ส่งเสริมความโดดเด่นในเรื่องราวตามรอยวิถีเส้นทางเจ้าพ่อพระยาแล เน้นการ นำเสนอในเชิงประจักษ์และสามารถสัมผัสได้ในเชิงจิตใจ

มาตรการที่ ๔.๕ พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอกไม้ประดับสำคัญของ ประเทศ

แนวทาง

๔.๕.๑ ศึกษาศักยภาพด้านการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของจังหวัดชัยภูมิที่เหมาะสมกับ สภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศในแต่ละพื้นที่

๔.๕.๒ ส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเป็นอาชีพเสริมของจังหวัดชัยภูมิสู่ตลาดไม้ดอกไม้ประดับระดับประเทศ

๔.๕.๓ ส่งเสริมการสร้างตลาดกลางไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อสนับสนุนการนำมาเสริมสร้างภูมิทัศน์ที่สวยงามให้กับจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดชัยภูมิจนรวมถึงเพื่อส่งออกจำหน่ายทั่วประเทศ

๔.๕.๔ ส่งเสริมการตลาดจังหวัดชัยภูมิให้เป็น “เมืองมนต์เสน่ห์ดอกไม้” ของประเทศ

มาตรการที่ ๔.๖ ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและ ภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทาง

๔.๖.๑ วิเคราะห์และปรับปรุงโครงสร้างอัตรากำลังเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญใน การผลักดันยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

๔.๖.๒ การพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ของบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดชัยภูมิ ทั้งบุคลากรของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพและ ต่อเนื่อง

๔.๖.๓ ส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว ทั้ง ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ให้มีความ เข้มแข็ง และมีขีดความสามารถสูงขึ้น

๔.๖.๔ ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับบุคลากรภาครัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว

๔.๖.๕ จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ของจังหวัด เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. ชุมชนพึ่งพาตนเองด้านพลังงานทดแทนของชุมชนได้มากขึ้น
๒. ท้องถิ่นมีรายได้จากการผลิตและจำหน่ายพลังงานทดแทน
๓. ชุมชนให้ความตระหนักและร่วมมือกันใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีคุณค่า
๔. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการเกษตร
๕. การนำขยะมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
๖. การนำรถ EV มาใช้
๗. การนำเศษวัสดุจากการเกษตรมาแปรสภาพเป็นพลังงาน
๘. การส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานเพื่อส่งโรงงานไฟฟ้าชุมชน มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

แนวทาง

๕.๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือกใน ท้องถิ่นและชุมชน

๕.๑.๒ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าชุมชน “โรงไฟฟ้าชีวมวล” มาใช้ในชุมชนที่มีความพร้อมเพื่อการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพลังงานในเชิงพาณิชย์

๕.๑.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์ไปใช้ประโยชน์ในด้าน การเกษตร เช่น การใช้พลังงานไฟฟ้าในการสนับสนุนการทำงานของระบบการให้น้ำพืชแบบน้ำหยด เป็นต้น

๕.๑.๔ ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนด้านการจัดการพลังงานและร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรีเพื่อผลิต บุคลากรด้านพลังงาน มาสนับสนุนการก้าวสู่การเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

มาตรการที่ ๕.๒ พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

แนวทาง

๕.๒.๑ วางแผนและกำหนดพื้นที่สำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงานอย่างชัดเจน

๕.๒.๒ สร้างระบบเชื่อมโยงการนำผลผลิตจากพืชพลังงานจากภาคการผลิตด้านเกษตรไปสู่ ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

๕.๒.๓ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตพืชพลังงานทดแทนเพื่อให้สามารถวางแผนการ พัฒนาการผลิตพืชพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร

๕.๒.๔ ส่งเสริมและให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับการนำผลผลิตจากพืชมาใช้เป็นพลังงาน ทดแทนเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคครัวเรือน

มาตรการที่ ๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงาน ทดแทน

แนวทาง

๕.๓.๑ ส่งเสริมการร่วมลงทุนระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน แหล่งทุน ภาครัฐและภาคเอกชน ในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์พลังงานลม พลังงานชีวมวล เป็นต้น

๕.๓.๒ สร้างความรู้และความเข้าใจแก่ชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ ผลิตไฟฟ้าของชุมชน เช่น กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์กฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจาก พลังงานลม และกฎหมายด้านการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานชีวมวล เป็นต้น

มาตรการที่ ๕.๔ ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทาง

๕.๔.๑ รมรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของพลังงานในการ พัฒนาท้องถิ่น และการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเป็น ศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. มีมูลค่าการค้าสูงในเขตการพัฒนาพิเศษของจังหวัดชัยภูมิ มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาด และโลจิสติกส์ในภูมิภาค

แนวทาง

๖.๑.๑ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

๖.๑.๒ สนับสนุนการสร้างตลาดศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนและกระจายสินค้าระหว่าง ประเทศไทยกับ ประเทศในประชาคมอาเซียน

๖.๑.๓ เร่งรัดการสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ให้มีความสามารถสูงในการเข้า มาบริหารจัดการ

๖.๑.๔ จัดระบบบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ และการค้าในเขตการพัฒนาพิเศษให้มี ประสิทธิภาพสูง

๖.๑.๕ จัดระดมเครื่องจักรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ ทุกประเภท เข้าไป พื้นฟู และซ่อมแซมถนนเส้นทางในความรับผิดชอบ พร้อมจัดสรรเครื่องจักรกลหนัก

๖.๑.๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับงานโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น

มาตรการที่ ๖.๒ สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้ เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

แนวทาง

๖.๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาถนนภายในชุมชนให้เชื่อมโยงการคมนาคมส่วนกลางเพื่อการขนส่ง ถ้ายสินค้า เกษตรสู่ตลาดกระจายสินค้าส่วนกลาง

๖.๒.๒ สนับสนุนงบประมาณเพื่อซ่อมแซมเส้นทางในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนของ ประชาชน

๖.๒.๓ เร่งรัดการสำรวจและตรวจเส้นทาง ตลอดจนจัดลำดับความเสียหาย และแผนการ ซ่อม บำรุงรักษาเส้นทางอย่างเป็นระบบเพื่อประกอบการประเมินการซ่อมแซม

๖.๒.๔ เตรียมความพร้อมด้านงบประมาณเพื่อให้เพียงพอในการซ่อมแซม โครงสร้าง พื้นฐานในท้องถิ่น

๖.๒.๕ ของบประมาณจากส่วนกลางเพื่อมาแก้ไขปัญหาระยะสั้นอย่างเร่งด่วน โดยให้ได้เม็ด เงินเพียงพอ ต่อความต้องการในท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น

๒. ปริมาณน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น

๓. ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง

มาตรการ และแนวทาง

มาตรการที่ ๗.๑ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

แนวทาง

- ๗.๑.๑ กำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวางแผนในการอนุรักษ์ และฟื้นฟู
- ๗.๑.๒ ส่งเสริมให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของชุมชนในรูปแบบของการ รวมกลุ่มเป็น “ชุมชนรุ่นใหม่รักและหวงแหนป่า”
- ๗.๑.๓ สร้างเครือข่ายความร่วมมือในชุมชนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและการดูแลทรัพยากรป่าไม้ อย่างมีคุณภาพ ด้วยความสมดุลและยั่งยืน
- ๗.๑.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ อย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์ สูงสุด
- ๗.๑.๕ จัดกิจกรรมเพื่อการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับชุมชนตระหนักในความสำคัญของ ป่าไม้ กับผลกระทบจากการทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง
- ๗.๑.๖ สนับสนุนการปลูกป่าในชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- ๗.๑.๗ องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการทำงานทุกภาคส่วน ส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง NGO ภาคประชาชน ประชาสังคม และชมรมอนุรักษ์ต่างๆ โดยยึด ประชาชนเป็นศูนย์กลาง
- ๗.๑.๘ สร้างองค์ความรู้ หาแนวทางปฏิบัติร่วมกันที่ถูกต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย (ภายใต้ ข้อยกเว้น) **มาตรการที่ ๗.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่ง น้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้น้ำในภาคการเกษตร**

แนวทาง

- ๗.๒.๑ เสริมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิให้เห็นถึงความสำคัญและ ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่
 - ๗.๒.๒ สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนเพื่อสะท้อนความต้องการที่ เป็นเอกภาพของชาวชัยภูมิ ในความจำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ของจังหวัด
 - ๗.๒.๓ จัดหาและระดมทุนเพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และแหล่งน้ำของชุมชนทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชนภายในจังหวัด
 - ๗.๒.๔ ผลักดันโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งอ่างเก็บน้ำ” เพื่อให้แต่ละพื้นที่มีแหล่งน้ำสำรอง เพื่อรองรับในช่วงฤดูที่มีปริมาณน้ำมากและไว้ใช้ในช่วงขาดแคลนน้ำ
 - ๗.๒.๕ วางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำขนาดใหญ่และเส้นทางเข้าถึงให้สวยงาม มีจุดเด่น มีจุดแวะพักผ่อนระหว่างทาง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนแห่งใหม่ของจังหวัดชัยภูมิ
 - ๗.๒.๖ บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานตลอดจนจัดวางระบบ ชลประทานสำหรับภาคการเกษตรและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำสู่ภาคการเกษตร
 - ๗.๒.๗ พัฒนาแหล่งน้ำเดิม แหล่งน้ำธรรมชาติ และพัฒนาแหล่งน้ำใหม่เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่
 - ๗.๒.๘ พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม
 - ๗.๒.๙ ผลักดันให้มีสภาลุ่มน้ำและกลุ่มผู้ใช้น้ำภาคประชาชนเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในการ จัดการทรัพยากรน้ำ
- มาตรการที่ ๗.๓ การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น / เพิ่มเติมแนวทางในการควบคุมเรื่องอากาศ (ไฟป่า , มลพิษ , ฝุ่น)**

แนวทาง

- ๗.๓.๑ ส่งเสริมการนำนวัตกรรมที่ได้จากการพัฒนาเทคโนโลยี “เตาเผาขยะชุมชน” มาใช้ ในการกำจัดขยะชุมชน และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในชุมชน
- ๗.๓.๒ เร่งรัดการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาความรู้ของชุมชนในการจัดการมลพิษและของเสีย
- ๗.๓.๓ เสริมสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการขยะและมลพิษ สิ่งแวดล้อมในชุมชน

๗.๓.๔ สร้างความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติจากธรรมชาติโดยเฉพาะเรื่องของภัยแล้งและ น้ำท่วม ๗.๓.๕
รณรงค์สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญและวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ
๗.๓.๖ จัดทำข้อตกลงเงื่อนไขที่ชัดเจนให้ผู้ประกอบการ เพื่อให้เป็นข้อบังคับและมีบทลงโทษ
๗.๓.๗ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมรับผิดชอบ (สร้างกระบวนการตรวจสอบ เสนอแนะ
แก้ไขปัญหา) รายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถสูงในการให้บริการ
๓. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. หน่วยงานของภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน มีการบูรณาการร่วมกันในการ บริหารจัดการ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรการ และแนวทาง

**มาตรการที่ ๘.๑ เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กร ปกครอง
ส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี**

แนวทาง

๘.๑.๑ ปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อ ระบบการ
บริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

๘.๑.๒ ทบทวนและปรับปรุงกระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

๘.๑.๓ ปรับปรุงระบบการให้บริการในลักษณะการลดขั้นตอนการทำงาน และการพัฒนา ให้มีลักษณะ
การให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

๘.๑.๔ พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากภาค ประชาชน เพื่อ
การปรับปรุงและพัฒนากิจการดำเนินงานขององค์กร

๘.๑.๕ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหารและการให้บริการ

๘.๑.๖ พัฒนาดัชนีชี้วัดการให้บริการ (KPI) ในระดับองค์กร ระดับหน่วยงานและระดับ บุคคล

๘.๑.๗ ส่งเสริมให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนในการบริหาร ท้องถิ่น

๘.๑.๘ มีหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย

**มาตรการที่ ๘.๒ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครอง ส่วน
ท้องถิ่น**

แนวทาง

๘.๒.๑ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสื่อสาธารณะให้กับ ประชาชนใน
พื้นที่อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

๘.๒.๒ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เพื่อการ เผยแพร่ข่าวสาร
ให้กับประชาชน

๘.๒.๓ จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กรในรูปแบบต่างๆ

๘.๒.๔ จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ

**มาตรการที่ ๘.๓ ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่าง
ต่อเนื่อง**

แนวทาง

๘.๓.๑ วิเคราะห์โครงสร้างอัตรากำลังบุคลากรโดยเฉพาะสาขาเฉพาะด้านให้สอดคล้องและ เอื้อต่อการ
ปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๓.๒ สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ
๘.๓.๓ พัฒนาบุคลากร ในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถ ด้านภาษารองรับการก้าวสู่ ประชาคม

อาเซียน

๘.๓.๔ จัดหาและพัฒนาบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

มาตรการที่ ๘.๔ สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กร ปกครองส่วน

ท้องถิ่น

แนวทาง

๘.๔.๑ ส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานและความรักดีต่อองค์กรให้กับ บุคลากรในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

๘.๔.๒ ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

มาตรการที่ ๘.๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กรปกครอง ส่วน

ท้องถิ่น

แนวทาง

๘.๕.๑ ผลักดันให้มีการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๘.๕.๒ สนับสนุนให้งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในเขตรับผิดชอบ โดยการ สร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง

วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ได้กำหนดวิสัยทัศน์(Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ใน อนาคตซึ่งเป็น จุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึง สภาพการณ์ของท้องถิ่น ในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้ กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“เกษตรกรรมมีมูลค่า	พัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิตให้เป็นเลิศ
ก่อเกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	สืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	พร้อมใจพัฒนาให้ตำบลวังทองน่าอยู่”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความสะดวกและ มาตรฐาน

๒. เพื่อให้ประชากรมีเส้นทางคมนาคม เส้นทางทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนทางระบายน้ำ
๒. จำนวนปริมาณการขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะให้ครบทุกครัวเรือน
๓. จำนวนปริมาณการขยายเขตประปาให้ครบทุกครัวเรือน
๔. จำนวนการได้รับบริการสาธารณะอื่นๆ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ

เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้าง ซ่อมบำรุงงานโครงสร้างพื้นฐานใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เช่น เส้นทาง คมนาคม แหล่งน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน มีความสะดวกปลอดภัยใน

การสัญจร ไป – มา มีแหล่งน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภคและ ทำการเกษตรอย่างเพียงพอตลอดปี ประชาชนมี ไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน เพื่อเป็นพื้นฐานในการ พัฒนาด้านต่าง ๆ ต่อไป

กลยุทธ์

๑. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการก่อสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซม บำรุงรักษา และพัฒนาเส้นทางคมนาคม ให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

๒. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะให้เพียงพอต่อความต้องการในชุมชน

๓. ก่อสร้างขยายเขตการบริการประปา

๔. ขยายเขตบริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับอย่างถ้วนหน้า

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์

๑. เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร

๒. พัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนบุคลากรที่มีทักษะในการผลิตผลทางเกษตรอินทรีย์

๒. จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพ

๓. จำนวนสถานประกอบการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีระบบ

เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอาชีพ ตาม ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น พัฒนา ผลิตภัณฑ์สินค้าในท้องถิ่น ให้มีคุณภาพ และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย ปรับปรุงพัฒนา ส่งเสริมด้านการเกษตร และพัฒนา ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในชุมชน

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพครัวเรือนและกลุ่มอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ให้ชุมชน

๒. ส่งเสริมและขยายตลาด การจำหน่ายสินค้าชุมชนให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในการดำรงชีวิต มีสติและความรู้ในการใช้ชีวิตมากขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนชุมชนที่มีความสงบสุขพึงปรารถนาร่วมกัน

๒. จำนวนประชาชนที่ได้รับสวัสดิการความปลอดภัยในชุมชน

๓. จำนวนประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี

เป้าหมาย

เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการสังคม ด้านกีฬาให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ

๒. การพัฒนาและส่งเสริมสวัสดิการของชุมชนด้านต่างๆ

๓. การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนและสังคม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและอนามัย

เป้าประสงค์

๑. ปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคพื้นฐานทั่วไปของประชาชนในชุมชนลดลง
๒. พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
๓. ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสาธารณสุขในชุมชนและท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนของประชาชนผู้มีความสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี
๒. จำนวนผู้ป่วยโรคติดต่อลดน้อยลง
๓. การให้บริการขององค์กรด้านสาธารณสุขและอนามัยมีประสิทธิภาพขึ้น

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในด้านสาธารณสุข ด้านสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในชุมชน และสภาพแวดล้อม พัฒนาองค์กรที่เกี่ยวข้องในด้านสาธารณสุขและอนามัยให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพและอนามัย
๒. การป้องกันและควบคุมโรคในหมู่บ้านและชุมชน
๓. ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการรักษาตนเองตามหลักการแพทย์แผนไทย

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความรู้ การศึกษาและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์

๑. คุณภาพของเด็ก เยาวชน และประชาชนด้านการศึกษาของคุณภาพมากขึ้น
๒. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานเพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนผู้ได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น
๒. วัฒนธรรมประเพณีของไทยได้รับการอนุรักษ์ให้คงอยู่
๓. การส่งเสริมพระพุทธศาสนาเพื่อยกระดับจิตใจประชาชนให้ดีขึ้น
๔. จำนวนแหล่งเสริมความรู้และทักษะการเรียนรู้มีมากขึ้น

เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริมและเพิ่มพูนทักษะความรู้ พัฒนาการของเด็ก ส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรม ประเพณี อนุรักษ์และสืบทอดประเพณีต่างๆ ของไทยให้คงอยู่สืบไป

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
๒. การสร้างสังคมท้องถิ่นให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
๓. การพัฒนาและสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรมให้ชุมชน
๔. การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณี

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

เป้าประสงค์

๑. มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ของคนในพื้นที่
๒. มีปริมาณน้ำเพื่อใช้ในการเกษตรเพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนประชากรที่ได้รับบริการสาธารณะด้านแหล่งน้ำเพิ่มมากขึ้น
๒. ปัญหาการขาดแคลนน้ำ ปัญหาที่เกิดจากภาวะแห้งแล้งได้รับการแก้ไข

เป้าหมาย

เพื่อให้ประชาชนได้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน และเพื่อการเกษตร และมีแหล่งกักเก็บน้ำไว้ใช้ในภาวะที่เกิดภัยแล้ง

กลยุทธ์

- ก่อสร้าง ปรับปรุง ฝาย สระน้ำ บ่อบาดาล เขื่อน
- ขุดลอกแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บและรองรับน้ำ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- มีพื้นที่ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น
- ปัญหาปริมาณขยะชุมชนลดลง สะอาด น่าอยู่มากขึ้น
- สร้างจิตสำนึกในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

ตัวชี้วัด

- จำนวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายน้อยลง
- จำนวนประชาชนผู้มีจิตสำนึกในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประชาชนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติได้ทันทั่วทั้ง

เป้าหมาย

เพื่อรักษาและคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อให้คงสภาพเดิมและถูกทำลายน้อยที่สุด ส่งเสริมและรณรงค์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- สร้างจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรมให้เป็นป่าสมบูรณ์
- การจัดระเบียบชุมชน ให้น่าอยู่

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการปกครอง

เป้าประสงค์

- ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลงานการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ภาคประชาชนมีส่วนร่วมสูงในการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน มีการบูรณาการร่วมกันในการบริหารจัดการองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

- จำนวนผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม
- จำนวนบุคลากรและอุปกรณ์มีศักยภาพในการบริการประชาชนเพิ่มขึ้น
- ส่งเสริมการจัดการบริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล (PSO)
- ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการ

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดชัยภูมิตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วน
- ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา
- ส่งเสริมระบบการบริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

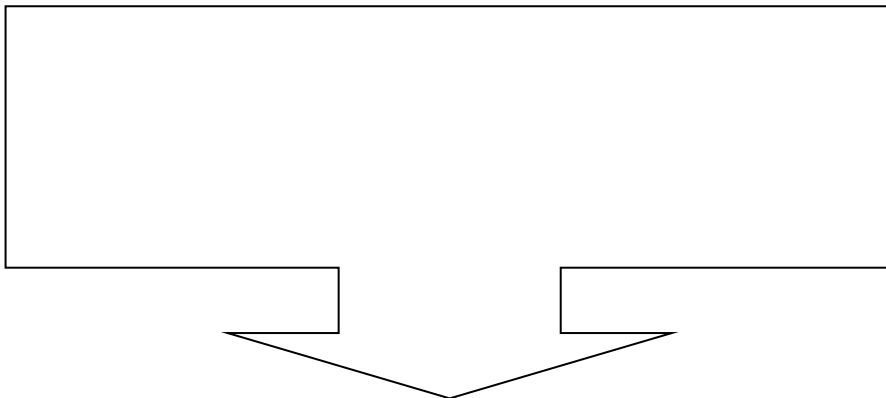
จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ดังนี้

๑. โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานครอบคลุมทุกพื้นที่
๒. ประชาชนร่วมอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน
๓. ท้องถิ่นเป็นเมืองน่าอยู่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๔. การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน
๕. การบริหารจัดการโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและได้รับการอย่างเป็นธรรม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง
ความสามารถในการแข่งขัน

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพ
ทรัพยากรมนุษย์

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง
โอกาสและความเสมอภาคทาง
สังคม

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการ
เติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร
ต่อ สิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับ
สมดุล และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการ ภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.
๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

๑. การ
เสริมสร้าง และ
พัฒนา ศักยภาพ
ทุน มนุษย์

๒. การสร้าง
ความเป็น ธรรม
และลด ความ
เหลื่อม ล้าใน
สังคม

๓. การสร้าง
ความเข้มแข็ง
ทาง เศรษฐกิจ
และ แข่งขันได้
อย่าง ยั่งยืน

๔. การเติบโตที่
เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อมเพื่อ
การพัฒนาที่
ยั่งยืน

๕. การเสริมสร้าง
ความมั่นคงแห่งชาติ
เพื่อการพัฒนา
ประเทศสู่ความมั่ง
คั่งและยั่งยืน

๖. การบริหาร
จัดการ ในภาครัฐ
การป้องกัน การ
ทุจริตประพฤติมิ
ชอบ และธรรมาภิ
บาลสังคมไทย

๗. การ พัฒนา
โครงสร้าง ที่
พื้นฐานและ ระบบ
โลจิสติกส์

๘. ยุทธศาสตร์
การพัฒนา
วิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีวิจัย
และนวัตกรรม

๙. การพัฒนา
ภาคเมืองพื้นที่
เศรษฐกิจ

๑๐. ยุทธศาสตร์
ความร่วมมือ
ระหว่างประเทศ
เพื่อการพัฒนา

แผนพัฒนาภาค
ตะวันออกเฉีงเหนือพ.ศ.
๒๕๖๐-๒๕๖๕

๑. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อ
การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพ
ชีวิตอย่างยั่งยืน

๒. แก้ปัญหาความยากจนและ
พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย
เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓. สร้างความเข้มแข็งของ
ฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการ
แก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

๔. พัฒนาการ
ท่องเที่ยวเชิงบูรณา
การ

๕. ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคม
ขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง
และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเพื่อ
พัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของภาค

๖. พัฒนาความร่วมมือและใช้
ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ
เพื่อนบ้านในการสร้างความ
เข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนว

แผนพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ พ.ศ.
๒๕๖๑-๒๕๖๕

๑. ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากตามหลักศาสตร์
พระราชาสู่การแข่งขันอย่างยั่งยืน

๒. ส่งเสริมการพัฒนาสังคมสู่การเป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยและเมืองแห่ง
การพักผ่อน

๓. ส่งเสริมการสร้างศักยภาพคนสู่การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การ
พัฒนา ขององค์กร
ปกครองส่วน ท้องถิ่น
จังหวัดชัยภูมิ พ.ศ.
๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑. การพัฒนาคนและ
คมที่มีคุณภาพ

๒. การพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตและความเป็นอยู่
ของประชาชนให้
เข้มแข็งและยั่งยืน

๓. การพัฒนาศักยภาพ
และขีดความสามารถ
ด้านการเกษตร

๔. การพัฒนาศักยภาพ
การท่องเที่ยว

๕. การส่งเสริมการ
อนุรักษ์และใช้พลังงาน
อย่างมีคุณค่า

๖. การพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานเพื่อรองรับเป็น
ศูนย์กลางทางการตลาด
และเชื่อมโยงสู่ประเทศ
ในประชาคมอาเซียน

๗. การบริหารจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมแบบมีส่วน
ร่วมและยั่งยืน

๘. การบริหารจัดการ
บ้านเมืองที่ดีมี
ประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาขององค์กร
บริหารส่วนตำบลวังทอง
(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. การพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐาน

๒. การพัฒนาด้าน
เศรษฐกิจ

๓. การพัฒนาด้านสังคม

๔. การพัฒนา
สาธารณสุขและอนามัย

๕. การพัฒนาด้านความรู้
การศึกษา และ
วัฒนธรรม

๖. การพัฒนาด้านแหล่ง
น้ำ

๗. การพัฒนาด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

๘. การพัฒนาด้าน
การเมืองการบริหารและ
การปกครอง

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผล

.....

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๖ ข้อ ๒๘ และ ข้อ ๒๙ การติดตามและ ประเมินผล แผนพัฒนาท้องถิ่น กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลร่วมกับคณะทำงานติดตามและประเมินผล ดำเนินการศึกษาแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อนำมาเป็นแนวทาง ในการดำเนินการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลระยะสี่เหลี่ยม การศึกษาดังกล่าวได้ดำเนินการตามแนวทาง คือ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไข เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๖ ข้อ ๒๘ และ ข้อ ๒๙ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้ คະแนมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินการให้ แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้ งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คະแนม

๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ ๒๐ คະแนม

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คະแนม ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คະแนม

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คະแนม

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คະแนม

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คະแนม

(๕) กลยุทธ์ ๕ คະแนม

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คະแนม

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คະแนม

(๘) แผนงาน ๕ คະแนม

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คະแนม คະแนมรวม ๑๐๐ คະแนม เกณฑ์ที่ควรได้

เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อน การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมีน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คະแนม)

๔.๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

ประกอบด้วย

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คະแนม

๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คະแนม

๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คະแนม

๒.๔ แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๐ คະแนม

๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คະแนม ประกอบด้วย

- (๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน
- (๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน
- (๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ ถูกต้อง ๕ คะแนน
- (๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน
- (๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน
- (๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน
- (๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน
- (๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้อำเภอประชารัฐ ๕ คะแนน
- (๙) งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน
- (๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน
- (๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน
- (๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขึ้นมา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๖ ข้อ ๒๘ และ ข้อ ๒๙ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วัน รายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ปัจจุบันการติดตามและประเมินผลนั้นมีความสำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงาน เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการติดตามและประเมินผลเป็นการประเมินผลงานการปฏิบัติงานของปีที่ผ่านมาว่ามีความสอดคล้องกับ แผนงานที่ได้วางเอาไว้หรือไม่ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระหน้าที่ที่จะต้องให้การบริการแก่ประชาชนชุมชน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อวัดถึงประสิทธิภาพประสิทธิผลของการดำเนินการ ในด้านต่างๆ และเพื่อใช้เปรียบเทียบการทำงานของปีที่ผ่านมาอีกด้วย

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่างๆจาก

๑. ใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) แบบบัตรคะแนน หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

(๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

(๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model) ตัวแบบเชิงเหตุผล หรือ Logical Model

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS)) ระบบการวัดกระบวนการปฏิบัติงานหรือ PPMS

(๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นหรือ Problem Solving Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Methods)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐) แบบการประเมินตนเอง (Self-assessment Model) และ

(๑๑) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบตามข้อ (๑) – (๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

๒. เชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆ คืออะไรค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

๓. ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

๔. วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicators : KPIs)

๕. ผลกระทบ (Impact)

การวัดผลในเชิงปริมาณ

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ แบบประเมินตนเองในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์

แบบการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

วังทอง โดยใช้ระบบสารสนเทศการบริหารจัดการเพื่อการวางแผนและการประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระบบ e-plan

การวัดผลในเชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพ

โดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทองในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

แบบรายงานการติดตามและประเมินผล

แบบรายงานการติดตามและประเมินผลแผนการพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

ไปด้วยแบบรายงาน ๓ แบบ และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ๒ แบบ

ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับจากการติดตามและประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม มีดังต่อไปนี้

๑. การติดตามและประเมินผลเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารในการกำหนดทิศทางขององค์กร

๒. การประเมินผล เป็นกระบวนการกำหนดรูปแบบในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในแก้ไข ปัญหาและตัดสินใจทางเลือกที่เหมาะสมในการบริหารจัดการองค์กร

๓. การประเมินผลช่วยชี้ให้เห็นความสำคัญของแต่ละโครงการตามลำดับก่อนหลังโดยสามารถจะทราบได้ว่าโครงการใดมีความจำเป็นเร่งด่วนกว่ากัน ทั้งนี้เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการคัดเลือกโครงการ ตลอดจนช่วยลดความกดดันจากอำนาจทางการเมือง อันเนื่องมาจากโครงการมีจำนวนมากแต่เงินทุนสนับสนุนมีจำนวนจำกัด ดังนั้น การประเมินผลโครงการต่างๆอย่างมีระบบและครบถ้วนทุกขั้นตอน จะทำให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่น่าเชื่อถือ ซึ่งจะช่วยให้มั่นใจได้ว่าโครงการใดควรจะได้รับพิจารณาให้การสนับสนุนก่อน และโครงการใดควรให้การสนับสนุนในลำดับถัดไป

๔. การประเมินผลช่วยให้ได้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้รับบริการ ข้อมูลประเภทนี้ทำให้ทราบถึงข้อจำกัดและปัญหาต่างๆในการปฏิบัติงานเพื่อนำมาปรับปรุงโครงการ ตลอดจนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้และผู้รับบริการ

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑. เกิดการพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและให้มีความสอดคล้องกัน

๒. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์ด้านการคลัง ในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓. ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔. องค์กรบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด และการโอนตั้งจ่ายเป็นรายการใหม่